

U-netane tokef/Uneszane tojkef

[Uneszane tojkef | Mondjuk el nagyságát e nap szentségének, hiszen félelmetes és rémületet keltő az. E napon tetőfokára ér uralmad, trónod irtalomra alapul, de igaz törvényt ülsz rajta. Bizony Te vagy egyben a bíró és a vádló, a szakértő és a tanú, Te írod és pecsételed, Te jegyzed fel és veszed számba, emlékeztél mindenre, ami feledésbe ment, mert felnyitod a jegyzőkönyvet, mely önmagában beszél, hiszen minden ember keze nyoma benne van.]

Uvesojfor godojl | A nagy sófárt akkor megfűjják, és halk, suttogó hang hallatszik [vö. 1Kir/3Rg 19,12], az angyalok szaladoznak, félelem és rettegés fogja el őket, s így szólnak: „Itt az ítélet napja!” Ítéletedkor számba veszed még a mennyei seregeket is, mert előtted ők sem mentesek az ítélet alól. Azok pedig, akik a világra jöttek, elvonulnak előtted, mint a juhnyáj.

Kevakorasz | Amint számba veszi a pásztor a nyáját, átbocsátván őket pásztorbotja alatt, úgy bocsátsz át, veszel számba, megszámlálsz és felülvizsgálod minden élő lelket, kiszabod teremtményed napjait, és megírod ítéletüket.

E meditatív szöveg a *muszaf* (müszef/miszef) ima *amidájának* ismétlésébe való betoldás a *kedusa* előtt a zsidó újév két napján és engesztelőnapkor. Az *Uvesojfor godojl*-tól kezdve (a kántor kiejtésében: *Uvösaufor godaul*) díszes dallamon, különös ünnepélyességgel éneklük a kántorok. Valószínűleg Kalonimosz ben Mesullam ben Kalonimosz (XI. sz., Mainz) alkotása. A hagyomány szerint a hitéért vértanúhalált szenvedett mainzi Amnon rabbi költötte, és az előbbinek álmában megjelenve tanította meg, úgy terjedt el.

A fordítás forrása (némi átalakítással): *Izrael fohászja. A zsidó újév imarendje*. (Új magyar fordítás. Nuszách Áskenáz). Chábád Lubavics Zsidó Nevelési és Oktatási Egyesület, Budapest 1998. 235, 238; 267. Továbbá: *Sámson fohászja. Engesztelőnap imarendje*. (Új magyar fordítás. Nuszách Áskenáz). Chábád Lubavics Zsidó Nevelési és Oktatási Egyesület, Budapest 1998. 266, 269.